

BUKOLIKA (2) pl t

A bukolika (1), (lat.) bucolica (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Utwory pasterskie, sielanki, tu: tytuł utworu Wergiliusza Marona [bucolica – księgi albo powieści, w których pasterze o bydłych i innych chłopskich sprawach i ich robotach z sobą rozmawiają Mącz 27d; bucolica – piosneka [!], pastuszka Calep; Skotopaski, piosnki pastusze – Bucolica. Cn] (2) : Pirwey w cienką piźczzałkę Máro Bukoliká/ Spiewał/ hoynieyźym wirfzem podał Georgiká. StryjWjaz A2v; áby ci ktorzy nieczytáli więcey/ tylko Bucolika Virgilij/ wiedzieć mogli [...] o prawdziwym przodku Litewfkim StryjKron 59.

KN